

WŁADZE UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO W LATACH 2016-2020

PROREKTOR ds. NAUKI I WSPÓŁPRACY Z ZAGRANICĄ prof. dr hab. Giorgi Melikidze

Urodził się w Tbilisi (Gruzja) w 1953 roku. W 1970 roku, po ukończeniu szkoły średniej o profilu fizyczno-matematycznym, podjął studia na wydziale fizyki Tbiliskiego Uniwersytetu Państwowego. Pracę magisterską napisał w Instytucie Fizyczno-Technicznym im. A. F. Joffego na oddziale Astrofizyki teoretycznej w Leningradzie. Po studiach rozpoczął pracę w nowo powstałym Centrum Astrofizyki Teoretycznej Abastumanskiego Obserwatorium Astrofizycznego. W latach 1992-1996 pełnił obowiązki zastępcy dyrektora Obserwatorium. W 1983 roku pracę doktorską obronił na Wydziale Fizyki Uniwersytetu Tbiliskiego, natomiast stopień "Doctor of Sciences" nadany w 1996 roku przez "The Board of Academic Experts of Georgia" został w roku 1999 uznany przez Radę Wydziału Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego za równorzędny ze stopniem naukowym doktora habilitowanego nauk fizycznych w Rzeczypospolitej Polskiej. Tytuł profesora nauk fizycznych otrzymał 16 kwietnia

2004 roku, a w 2008 roku został profesorem zwyczajnym w Instytucie Astronomii Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Z Zieloną Górą związany jest od 1996 roku, kiedy został zatrudniony w Centrum Astronomii im. J. Keplera w Wyższej Szkole Pedagogicznej im. Tadeusza Kotarbińskiego. W latach 2002-2008 był zastępcą dyrektora Instytutu Astronomii Uniwersytetu Zielonogórskiego, od 2008 roku do 31 sierpnia 2012 roku pełnił funkcję prodziekana ds. nauki, a od 2012 roku do 31 sierpnia 2016 roku - dziekana Wydziału Fizyki i Astronomii Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Jest autorem ponad stu publikacji naukowych, w tym ponad sześćdziesięciu artykułów w czasopiśmie z listy filadelfijskiej. Ponadto odnotował istotne osiągnięcia dydaktyczne, wyrażające się wypromowaniem dwóch doktorantów oraz otwarciem kolejnego przewodu doktorskiego, oprócz tego był promotorem wielu prac magisterskich. Był kierownikiem oraz głównym wykonawcą kilku projektów badawczych o zasięgu krajowym i międzynarodowym. Prowadzi bardzo szeroką współpracę naukową z wieloma ośrodkami, między innymi w USA, Francji, Niemczech, Gruzji itp.

Jego zainteresowania naukowe skupiają się wokół fizyki i astrofizyki plazmowej ze szczególnym uwzględnieniem zastosowań w teorii promieniowania pulsarów. Jest współautorem wielu pionierskich prac naukowych poświęconych liniowej oraz nieliniowej teorii relatywistycznej plazmy elektronowo-pozytonowej. W wyniku tych badań w latach 1985-1992 razem z współpracownikami opracował Model Plazmowy Emisji Pulsarów znany w literaturze jako "Model Gruziński". W ostatnich latach wraz z międzynarodową grupą współpracowników zajmuje się badaniami różnych aspektów astrofizyki pulsarów, mechanizmami powstawania radiowego, oraz rentgenowskiego i Gamma promieniowania, procesami zachodzącymi nad czapą polarną gwiazd neutronowych, generacją plazmy magnetosferycznej.